

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 727/2015
27.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца М.П. из К., чији је пуномоћник В.С., адвокат из К., против туженог Ј.С., ДОО у К., чији је пуномоћник П.П., адвокат из К., ради оцене ништавости решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3205/14 од 04.11.2014. године, на седници одржаној 27.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 3205/14 од 04.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 бр.956/13 од 04.04.2014. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено је као незаконито решење туженог од 17.06.2013. године, а тужени је обавезан да тужиоца врати на рад и да му исплати трошкове поступка у износу од 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр.3205/14 од 04.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ожалбеном делу односно у делу којим је тужени обавезан да тужиоца врати на рад, и у делу у коме је одлучено о парничним трошковима.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) и нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на друге битне повреде поступка из члана 407. став 1. тач. 2,3 и 5 због којих се ревизија може изјавити.

По оцени Врховног касационог суда, у нижестепеним пресудама правилно је примењено материјално право, односно члан 191. став 1. Закона о

раду, када је обавезан тужени да тужиоца по његовом захтеву врати на рад. Током поступка је утврђено да је тужени упозорио тужиоца на разлоге за отказ уговора о раду 17.06. 2013. године и да је истог дана донео решење којим је тужиоцу отказан уговор о раду, применом члана 179. тачка 5. Закона о раду. Дакле, тужиоцу није било омогућено да се у року од најмање пет радних дана од дана достављања упозорења изјасни на наводе из упозорења, чиме је повређено његово право на одбрану, у смислу члана 180. став 1. Закона о раду. Решење о отказу уговора о раду није донето у законитом поступку, због чега је правилно поништено као незаконито. Стога је тужени у обавези да тужиоца коме је незаконито престао радни однос врати на рад, јер је поставио захтев за реинтеграцију, а разлози ревизије о погрешно примењеном материјалном праву нису основани.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, с обзиром на то да је другостепени суд правилно оценио жалбене наводе, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**